

Trump nói về hòa bình, nhưng lại đi trên con đường chiến tranh với Iran. Netanyahu cũng làm điều tương tự

Bởi Frank , 5 Tháng 10 2026

Trump nói về hòa bình, nhưng lại đi trên con đường chiến tranh với Iran. Netanyahu cũng làm điều tương tự

Trong khi chiến dịch tuyên truyền về eo biển Hormuz đang lung lay, con đường không dẫn đến chiến thắng, mà đến một điểm nóng xung đột rộng lớn hơn

Bởi Frank Dumon

Chúng ta đang trên con đường dẫn đến [chiến tranh rộng lớn hơn](#). Trump đã có thể (và nên) tuyên bố chiến thắng và đơn giản rút khỏi Iran, nhưng điều đó sẽ khiến ông bị coi là một 'kẻ thua cuộc' (một viễn cảnh mà ông không thể chấp nhận). Thứ hai, vì bất cứ lý do gì, ông bị Netanyahu và Israel mê hoặc. Tucker Carlson đã nói trực tiếp với Trump vào tháng 8 năm 2024: *"Ông sẽ không thắng cuộc chiến này [với Iran]. Ông sẽ thua và nó sẽ hủy hoại nhiệm kỳ tổng thống của ông. Hơn nữa, Netanyahu và tầng lớp nhà tài trợ Zionist không yêu mến ông. Họ ghét ông."* "Tôi biết", là câu trả lời duy nhất của Trump. Đó là lúc bấy giờ.

Trong bài phát biểu trước Đại hội đồng Liên Hợp Quốc, Trump tuyên bố rằng Iran phải đầu hàng sau cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ của Mỹ, sau đó ông sẽ áp đặt tối hậu thư của mình. Nếu không, ông sẽ phải quyết định liệu có nên "tiêu diệt" Iran một cách nhanh chóng hay không. Tất cả những ai nghe điều này đều hiểu đó là một mối đe dọa về vũ khí hạt nhân. Kể từ đó, Trump đã nhiều lần quay lại mối đe dọa hủy diệt này, với ông và các cộng sự thân cận nhất liên tục nhấn mạnh rằng Iran không bao giờ, không bao giờ được phép sở hữu vũ khí hạt nhân.

Song song đó, Netanyahu tuyên bố rằng Israel có [thông tin tình báo mới](#) cho thấy Iran đang thực hiện các bước cụ thể hướng tới vũ khí hạt nhân. Tuy nhiên, cộng đồng an ninh và quốc phòng của Israel khẳng định rằng [không có bằng chứng nào](#) về điều này. *"Họ đang cố gắng phát triển vũ khí hạt nhân và phương tiện để đưa chúng đến mọi thành phố ở Mỹ"*, Netanyahu đã lặp lại một lần nữa trong tuần này với CBS.

Mấu chốt của vấn đề là Trump muốn một chiến thắng trước Iran, nhưng không thể tìm ra 'viên đạn bạc' động học để đánh bại họ. Do đó, câu chuyện chiến tranh cho cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ đã chuyển sang tuyên bố rằng sự kiểm soát của Iran đối với eo biển Hormuz đã bị phá vỡ ([Bloomberg](#) 'xác nhận' rằng chúng ta thực sự đã trở lại gần mức xuất khẩu dầu trước chiến tranh) và rằng cuộc bao vây tài chính của Mỹ sẽ khiến Iran phá sản trong vòng hai tuần, theo Bộ trưởng Tài chính Bessent.

Đầu tuần này, một chiến dịch tuyên truyền quy mô lớn đã nổ ra để thuyết phục mọi người rằng eo biển Hormuz thực sự đang mở. Như Philip Pilkington [viết](#):

""Mở 80%" là luận điểm được Javier Blas của Bloomberg lan truyền... nó giống như chiến dịch truyền thông mới nhất về tình trạng dư thừa dầu mỏ: Dầu đang được giao dịch ở mức gần hoặc hơn 100 đô la một thùng, vậy mà dòng chảy qua eo biển đã trở lại mức gần như trước chiến tranh. Hãy gọi đó là Dư thừa Dầu mỏ 2.0."

Pilkington [mô tả](#) cách ông tiến hành nghiên cứu chuyên sâu để tìm hiểu nguồn gốc của câu chuyện này. Ông nhận thấy rằng công ty phân tích Kpler tuyên bố sử dụng hình ảnh vệ tinh để đếm tàu, nhưng bản thân Kpler thừa nhận rằng các quy trình xác

minh thông thường là không thể đối với các tàu cố gắng buôn lậu dầu. Hơn nữa, hình ảnh vệ tinh chất lượng cao của các vùng xung đột đang hoạt động là một tài sản địa chính trị rất được săn đón, và có những dấu hiệu cho thấy Kpler không có toàn quyền kiểm soát dữ liệu được cung cấp.

Pilkington kết luận rằng tuyên truyền chiến tranh mới này kém hiệu quả hơn nhiều: "*Câu chuyện 'Dư thừa Dầu mỏ 2.0' đơn giản là không được đón nhận tốt như phiên bản đầu tiên.*" Ông lưu ý rằng giá dầu lần này chỉ giảm 10 đô la một thùng, so với 30 đô la vào tháng 7, và có nhiều hoài nghi hơn trong giới nội bộ. Với bằng chứng rõ ràng về [các cuộc tấn công bằng tên lửa và máy bay không người lái của Iran gần như hàng ngày](#) vào các tàu vi phạm quy định của Iran, điều này không có gì đáng ngạc nhiên.

Dù sao đi nữa, cuộc chiến tuyên truyền này chỉ là một phần phụ của 'cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ' hơn là của cuộc chiến chống Iran, mà Trump đã gắn chặt với vấn đề hạt nhân. Câu chuyện về việc mở cửa eo biển Hormuz nhằm tác động tâm lý vào mối lo ngại của cử tri Mỹ về [giá dầu diesel](#) và lạm phát trong giai đoạn trước bầu cử.

Trump đã tuyên bố rõ ràng rằng ông sẽ tấn công Iran (nếu nước này không đầu hàng) sau cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ. Nhưng với cách định hình này, kết quả của chính cuộc bầu cử trở thành một con dao hai lưỡi: nếu Trump làm tốt hơn mong đợi, ông có thể sẽ coi kết quả này là sự chấp thuận lập trường cứng rắn của mình. Nhưng nếu ông làm kém hơn, liệu ông có quyết định 'đặt cược gấp đôi' không?

Đặt cược gấp đôi để làm gì? Một chiến dịch ném bom mới như trong giai đoạn trước của cuộc chiến khó có thể dẫn đến sự đầu hàng của Iran. Tuy nhiên, việc sử dụng vũ khí hạt nhân chạm đến những dây thần kinh nhạy cảm nhất và các vấn đề đạo đức. Mặc dù vậy, Elbridge Colby, Thứ trưởng Bộ Quốc phòng phụ trách chính sách, đang làm việc để [sửa đổi](#) các giao thức của Mỹ về 'việc sử dụng vũ khí hạt nhân' để cho phép sử dụng vũ khí hạt nhân chiến thuật như một 'bước trung gian' tiến tới cuộc tấn công lớn.

Một cách để lách sự nhạy cảm của công chúng xung quanh một cuộc tấn công hạt nhân của Mỹ là để Israel là bên tham chiến đầu tiên sử dụng vũ khí hạt nhân chống lại các mục tiêu của Iran. Điều này rất có thể sẽ xảy ra từ các tàu ngầm [lớp Dolphin](#) do Đức cung cấp.

Đỉnh chính

Một số phân tích tuyên bố sai rằng các tàu ngầm này sẽ phải nổi lên để phóng tên lửa, khiến chúng dễ bị tổn thương. Điều này là không chính xác về mặt kỹ thuật. Các tàu ngầm hiện đại, bao gồm cả lớp Dolphin của Israel, được thiết kế đặc biệt để phóng tên lửa hành trình ([Submarine-Launched Cruise Missiles, SLCM](#)) **dưới nước**. Khả năng không bị phát hiện và thực hiện một cuộc tấn công mà không cần nổi lên chính là lợi thế chiến lược quan trọng nhất của chúng và tạo thành xương sống cho khả năng 'tấn công trả đũa' được cho là của Israel. Những tên lửa được đề cập không phải là Tomahawks của Mỹ, mà là [SLCM Popeye Turbo của Israel, có khả năng mang vũ khí hạt nhân](#). Điểm yếu thực sự của hoạt động này không nằm ở việc nổi lên, mà ở rủi ro bị phát hiện bằng âm thanh và sự giám sát vệ tinh dày đặc trong vùng biển vốn đã căng thẳng của khu vực.

Popeye là một tên lửa không đối đất được

phát triển bởi công ty quốc phòng Israel [Rafael Armament Development Authority](#). Đây là một hệ thống vũ khí bao gồm tên lửa Popeye, được phóng từ máy bay, và một hệ thống liên lạc hai chiều. Tên lửa có động cơ nhiên liệu rắn, hệ thống dẫn đường và đầu dò TV hoặc hồng ngoại được điều khiển từ xa. Liên lạc với vũ khí có thể được chuyển giao cho một máy bay khác sau khi phóng, cho phép máy bay phóng thoát đi.

Một phiên bản nhẹ hơn nhưng tiên tiến hơn, Popeye 2 có biệt danh "Have Lite", nặng 1130 kg, được phát triển để sử dụng với các máy bay chiến đấu chiến thuật nhỏ hơn, như F-16 Fighting Falcon.

"Popeye Turbo" là một phiên bản lớn hơn được trang bị động cơ tuabin phản lực nhiên liệu lỏng với tầm bắn xa hơn Popeye gốc. Do đó, Popeye Turbo không thực sự là một tên lửa mà đúng hơn là một tên lửa hành trình. Tầm bắn của nó được cho là hơn 200 km.

Và Iran làm gì? Tại sao Iran lại chờ đợi cho đến khi Israel và Mỹ hoàn toàn sẵn sàng cho sự leo thang sau cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ? Liệu Iran có chờ đợi với hy vọng rằng cuộc bầu cử sẽ dẫn đến một sự thay đổi mô hình chính trị ở Mỹ? Hay Iran sẽ cố gắng đi trước các kế hoạch tấn công của Mỹ và Israel?

Nếu giai đoạn tiếp theo của cuộc chiến này bùng nổ, điều dường như hiện đã không thể tránh khỏi, nó sẽ lan rộng và sâu hơn nhiều so với các vòng trước đó. Điều này sẽ không chỉ thay đổi địa lý chính trị của Tây Á, mà còn có thể thay đổi cơ bản thái độ của Nga và Trung Quốc đối với Mỹ.

Nguồn và tài liệu tham khảo kỹ thuật:

- [NTI - Israel Submarine Capabilities](#): Xác nhận rằng tàu ngầm lớp Dolphin có thể ở dưới nước trong 30 ngày và được trang bị để phóng ngư lôi và tên lửa hành trình.

- [US Naval Institute - Dolphin-class Submarines: Israel's Undersea Arsenal](#): Thảo luận về các ống phóng 650 mm được điều chỉnh để phóng tên lửa, xác nhận khả năng phóng dưới nước.
- [Army Recognition - Dolphin-class submarine technical specs](#): Đề cập cụ thể về khả năng mang và phóng tới 16 ngư lôi và SLCM Popeye Turbo dưới nước.
- [Wikipedia - Submarine-launched cruise missile](#): Xác nhận rằng lợi thế chính của tàu ngầm so với tàu mặt nước là khả năng không bị phát hiện và phóng *khi đang lặn*.